

Z historie českého stolního tenisu – 4. Díl

Rozmach hry a nástup českých žen

Historický úspěch na MS 1932 se odrazil v obrovském nárůstu popularity stolního tenisu. Najednou snad v každé restauraci, hostinci nebo kavárně bylo ctí majitele mít v místnosti nebo na zahrádce pingpongový stůl. Ruku v ruce s tím stoupá počet oddílů, klubů a tím i hráčů a hráček. Ne všichni však byli z ekonomických důvodů registrovaní v ČsTTA. V roce 1935, kdy čs. stolní tenis dobýval jeden úspěch za druhým, bylo v asociaci registrováno pouze 197 klubů a 3218 hráčů a hráček. Nejlepší hráči se soustředili v pražských klubech, ale silná byla rovněž družstva v Bratislavě, Brně a Plzni.

Mládež už měla své domácí vzory a věhlas mistrů stále stoupal. Na světovém šampionátu v rakouském městečku Baden na přelomu ledna a února 1933 se bohužel nepodařilo družstvu mužů obhájit zlato. Tým ve složení Kolář, Hamer, Svoboda a Blecha prohrál v rozhodujícím utkání s Maďarskem 4:5. Pozdější mistr světa Stanislav Kolář se ve svých dvaceti letech poprvé probojoval do finále dvouhry, kde ale těsně prohrál 2:3 s Maďarem Barnou. Třetí medaili, bronzovou, přivezly Jožka Veselská a Marie Walterová ze soutěže ve čtyřhře.

Na domácích stolech obhájili titul ve smíšených družstvech hráči a hráčky pražského AFK Walsel, ze zlata ve dvouhrách se radovali Václav Petříček a Marie Kettnerová. Členka Vysokoškolského klubu Praha předznamenala tímto způsobem svoji skvostnou kariéru. Ta odstartovala na sklonku roku 1933, kdy se dost nezvykle konalo další mistrovství světa. V historických statistikách je vedeno jako MS 1934, konalo se v Paříži a československá výprava, byť jí původně hrozilo, že kvůli nedostatku financí na šampionát vůbec neodcestuje, opět zářila. Družstvo mužů (Kolář, Hamer, Svoboda, Blecha, Kohn) vybojovalo bronz, stejně jako dvojice Kettnerová, Šmídová v premiérové soutěži dvoučlenných družstev žen.

Všechny experty a hlavně soupeřky však překvapila Marie Kettnerová ve dvouhře. Na svou dobu nesmírně útočným a odvážným pojetím hry porážela postupně všechny soupeřky, ve finále pak i německou obránářku Astrid Kersbachovou 3:1. Československý stolní tenis zaznamenal druhé historické zlato, první v soutěži žen. Z Paříže výprava nakonec přivezla celkem šest medailí.

Pražské herny

Těžko se dá po více než sedmdesáti letech zjistit, kdo přišel s nápadem otevřít v Praze veřejnou hernu stolního tenisu. Vzorem mu pravděpodobně byly prosperující kulečnické herny v paláci U Nováků, nebo herna v Kasinu na Příkopech, v poválečných letech přejmenovaném na Slovanský dům.

Veřejné herny přispěly nemalou měrou k rozvoji tohoto sportu mezi mládeží, a to také proto, že si zde mohl každý, bez ohledu na výkonnost, za úhradu 4 Kč na hodinu pronajmout stůl. Nejznámější byla ve třicátých letech herna PING PONG KLUB se čtrnácti stoly nacházející se v suterénních prostorách pod kinem Illusion v dolní části Václavského náměstí. Herna byla využívána převážně v odpoledních a večerních hodinách a trénovala v ní pravidelně například i Marie Kettnerová.

V předválečných letech otevřel v suterénních prostorách paláce U Nováků ve Vodičkově ulici pan Stránský halu PPSH. Tato herna měla stálý okruh návštěvníků, převážně z řad studentů. Poměrně mladší byla herna rodiny Kripnerových v suterénu paláce Černá růže na Příkopech, která zanikla až několik let po druhé světové válce. V hlavním městě vznikala a zanikala řada dalších heren, nejen v samotném centru, ale také na předměstí.

Debut Bohumila Váni

Když na turnaji v Neveklově porazil třináctiletý mladíček Bohumil Vána úřadujícího mistra republiky Petříčka a prohrál až ve finále se Stanislavem Kolářem, bylo zřejmé, že v Československu vyrůstá talent obřích rozměrů. V patnácti letech debutoval na mistrovství světa v Londýně v roce 1935. Ze soutěže jednotlivců sice ještě odjel s prázdnou, ale mohl sedět na lavičce stříbrného družstva mužů. Trojice Kolář, Hamer, Svoboda vyhrála bez porážky svoji skupinu, jenže ve finále podlehla těsně Maďarsku 3:5.

Šampionát v Londýně byl úspěšný především zásluhou žen. Dvojice Kettnerová, Šmídová v soutěži družstev porazila v rozhodujícím utkání Maďarky 3:1 a vybojovala poprvé v historii Corbillon Cup. Ve dvouhře žen Marie Kettnerová obhájila zlato z Paříže, ve finále udolala Maďarku Galovou. Šmídová stála na bronzovém stupínku. Dva stříbrné kovy vybojovaly deblové páry Šmídová – Kettnerová a Kolář – Kettnerová.

Současně s mohutným rozmachem závodního stolního tenisu, docházelo rovněž k řadě úprav pravidel. Už dávno se jednotlivé sety hrály do jedenadvaceti, hrálo se s pákami s gumovými potahy, ale přišla další úskalí. Například fingerspin, neboli cvrkané podání, s nímž vyrukovali Američané na MS v roce 1937. Míček hráč promáčknu a vystřelil na potah rakety, který dal míčku nepředvídatelnou rotaci. Často ani samotný hráč nevěděl, jakou rotaci míček vlastně má. Díky tomuto podání Američané vybojovali svůj první a dosud jediný titul v družstvech. ITTF tento servis v roce 1938 zakázala. Ve stejném roce se na MS v Londýně zavedl časový limit. Na stole rozhodčích stály šachové hodiny, které se nařídily na dvacet minut. Nebyl-li set do té doby ukončen, spustily se na dalších pět minut prodloužení.

Změny pravidel ovšem nic nemohly změnit na tom, že od poloviny třicátých let až do období po druhé světové válce udávali tón světovému stolnímu tenisu Čechoslováci. Tři největší osobnosti té doby si představíme podrobněji v dalším díle...

